

۱۵

نگاهی به ویژگی‌های فناوریانه ۱۰ خودرویی که قرار است تا کمتر از ۵ سال آینده به بازار بیایند

۱۰ پرچمدار تا ۵ سال آینده

با وجود فاصله‌گذاری اجتماعی چطور روابط موثر خودمان با دیگران را حفظ کنیم؟

ادامه زندگی با حفظ فاصله

۱۴

بندرانزلی را این بار از زاویه‌ای جدید ببینید
طرحی نو که زیبایی‌های این شهر را بیشتر کرده است

بندرنگ‌ها

۱۶

۱۳
جامعه

زندگی
پنجشنبه ۸ خرداد ۱۳۹۹ :: شماره ۵۶۶۹

در سطل زباله‌ها چه خبر است؟

مدت‌هاست که بسیاری از جامعه‌شناسان درباره فرهنگ مصرف‌گرایی جامعه ایرانی هشدار می‌دهند، این‌که حالا مدت‌هاست شده‌ایم یک جامعه مقلد و پیرو. یکی از آفت‌های همین ویژگی را می‌توان از زباله‌های به جا مانده هم متوجه شد. یکی از تلخ‌ترین این موارد هم مربوط است به میزان دورریز غذا توسط ما. این‌که در همین مورد هم ما صاحب یک رکورد منفی هستیم! هر چند با توجه به سخت شدن اوضاع معیشتی مردم و نابسامانی شرایط اقتصادی میزان دورریز غذا هم کاهش داشته، اما آن را احتمالاً باید پای کوچک شدن سفره آنها دانست.

برخی از این اعداد اما همچنان هشدار دهنده است و فقط وقتی تکان‌دهنده‌تر می‌شود که در مقایسه با موارد دیگر این اعداد خودش را نشان می‌دهد. بررسی فهرست‌وار برخی از این اعداد و ارقام هم شاید بتواند کمی از میزان آن را کاهش دهد.

📊 سرانه هدررفت مواد غذایی در ایران طبق اعلام فائو ۱۳۴ کالری در روز است.

📊 نزدیک ۳۰ درصد کل محصولات

کشاورزی تولید شده در ایران پیش از آن‌که به مصرف‌کننده نهایی برسد

بنا به دلایل مختلف کنار می‌رود. هدررفت این محصولات در ایران حدود دو برابر میانگین جهانی است.

📊 بر اساس گزارش فائو ۸۷۰ میلیون نفر معادل یک‌هشتم جمعیت جهان

غذای کافی برای خوردن ندارند. ایران

با آن‌که فقط یک‌درصد جمعیت جهان را در خود جای داده است، اما

میزان هدررفت غذایی‌اش به اندازه ۲/۷ درصد کل جهان است.

📊 میزان دورریز غذا در کشورمان با ده کشور اروپایی برابری می‌کند

به‌طوری‌که ضایعات مواد غذایی در ایران معادل ۳۵ میلیون تن در سال و

در اتحادیه اروپا با ۲۷ لاشور عضو، حدود ۹۰ میلیون تن است.

📊 آمارهای فائو (سازمان جهانی غذا) از ضایعات غذا در ایران نشان می‌دهد

مردم ایران معادل ۶۰ درصد درآمد نفتی کشورشان و به اندازه

ده کشور اروپایی مواد غذایی به سطل زباله می‌ریزند.

📊 بیشترین میزان ضایعات مواد غذایی در ایران مربوط به نان، میوه، سبزیجات و برنج است.

📊 در جهان حدود ۹۰۰ میلیون نفر از گرسنگی رنج می‌برند که با استفاده از

۱/۳ میلیارد تن غذای ضایعاتی می‌توان ۸۰۰ میلیون نفر آنان را سیر و

گرسنگی را تقریباً ریشه‌کن کرد.

📊 سالانه صد میلیون تن محصولات کشاورزی مصرفی در ایران تولید

می‌شود که از این رقم ۳۵ میلیون تن در قالب غذا دور ریخته می‌شود. از این

۳۵ میلیون تن غذای دورریز ۳۰ درصد مربوط به گندم و نان است، ۲۵ درصد

آن مربوط به میوه و سبزی است، ۱۰ درصد مربوط به برنج و ۱۵ درصد آن

مربوط به روغن است.

📊 ارزش این میزان غذا نزدیک به ۳۸ هزار میلیارد تومان تخمین زده

شده است. اتاق بازرگانی هم در گزارشی که منتشر کرده، هشدار داده

است ضایعات غذا در ایران ۹/۳ میلیارد مترمکعب آب مصرف

می‌کند که این رقم تقریباً معادل آب مصرفی ایران در بخش خانگی و

صنعت است. 📊

متوسط تولید روزانه زباله به ازای هر شخص در جهان ۳۰۰ گرم و در ایران ۷۰۰ گرم است

جنگ آشغالی!

مسؤولان شهری می‌گویند روزانه ۵۰۰ تن زباله از جوی‌های تهران جمع‌آوری می‌شود

میثم اسماعیلی

جامعه

📊 ۲۵۰ کیلومتر در ۱۸ دقیقه، رکورد بارش باران در هفته گذشته تهران بود. در همین فاصله زمانی اما چیزی که خیلی زود برای مدیران شهری چالش شد معضل همیشگی آبگرفتگی معابر بود. همان روزها مدیرکل مدیریت بحران استان تهران اعلام کرد آبگرفتگی‌ها رفع شده و اصلی‌ترین هایش در گلاب‌دره و اتوبان امام علی (ع) و البته تونل توحید بوده است. اینها از معابر مهم و اصلی است اما اگر در همان ساعت‌ها چرخ در پایتخت می‌زدیم یا اگر در شبکه‌های اجتماعی جست‌وجویی می‌کردیم متوجه آبگرفتگی گسترده خیابان‌ها و کوچه‌ها هم می‌شدیم، چرا که در بسیاری از جوی‌های پایتخت به واسطه موانع داخل آن امکان گذر آب وجود نداشت، نام دیگر و صحیح موانع داخل جوی‌ها «زباله» است. حالا سال‌هاست که کاربری جوی‌های تهران از محلی برای گذر از سیلاب‌ها به سطل زباله تغییر پیدا کرده است! برای فهم این موضوع هم نیازی به آمار و گفته‌های مسؤولان نیست و تنها کافی است در محل رسیدن به محل کارمان کمی دقت کرده و این نکته را به وضوح ببینیم. در شب رگبار تهران، غلامحسین محمدی، مشاور شهردار و رئیس مرکز ارتباطات و امور بین‌الملل شهرداری تهران در تویییتی نوشت: «روزانه نزدیک ۵۰۰ تن زباله از کانال‌های جمع‌آوری آب‌های سطحی گرفته می‌شود.» آماری وحشتناک برای پایتخت ایران. وقتی پای زباله به میان می‌آید رکورد‌های عجیب‌تری هم دیده می‌شود. ما در تولید زباله، دورریز غذا، سهم هر فرد از تولید زباله و جمع‌آوری آن دارای عدد و رقم و آمارهای عجیبی هستیم، اما چرا سال‌هاست توانستیم این باور بسیار بدیهی را برای مردم اجرایی کنیم؟ همین نریختن زباله در جوی مگر آموزش می‌خواهد؟ اگر هم بخواهد که همیشه بوده است، از وجود مضامین پرنرنگش در کتاب‌های درسی بگیریم تا آموزش‌های عملی‌اش به کودکان و... پس چرا حداقل در حد و اندازه نریختن زباله به جوی‌ها هم موفق نیستیم؟

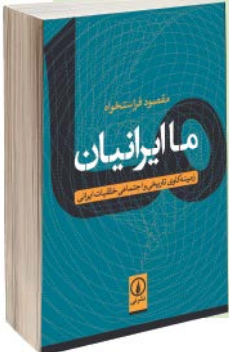
معروف ۳۰۰۰ میلیاردی یا حتی با بودجه سالانه خود شهرداری تهران که چیزی حدود ۱۸ هزار میلیارد تومان است، احمد میری، معاون رفاه اجتماعی و وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی می‌گوید: «گردش مالی تفکیک زباله در شهر تهران بیش از ۲۰۰۰ میلیارد تومان است که سهم شهرداری از این مقدار در سال ۹۸ به ۲۰۰ میلیارد تومان می‌رسد، سهم نیروی کار از این اقتصاد ۳۰۰ میلیارد تومان و بقیه سهم دلالت است!» با این میزان گردش مالی خیلی دور از ذهن هم نیست که درباره زباله‌های تهران درصد هم رقم قابل‌توجهی ایجاد می‌کند؛ رقمی نزدیک به ۲۰۰۰ میلیارد تومان گردش مالی برای درک بهتر این رقم آن هم فقط در یک سال آن را مقایسه کنید با اختلاس

کثیف! می‌خواند. سهم بیشتر این طلای کثیف هم درست مثل خیلی از موارد دیگر در جیب دلالت است. متوسط تولید روزانه زباله به ازای هر شخص در جهان ۳۰۰ گرم و در ایران ۷۰۰ گرم است. طبق گزارش‌ها، ۷۰ درصد زباله‌های جهان بازیافت می‌شود در حالی که در ایران این رقم فقط ۲۰ درصد است. به این مفهوم که در حالی تولید زباله ما نسبت به جهان بیش از دو برابر است که استفاده پهنه از این زباله نسبت به جهان کمتر از نصف است! با توجه به میزان بالای تولید زباله همین ۲۰ درصد هم رقم قابل‌توجهی ایجاد می‌کند؛ رقمی نزدیک به ۲۰۰۰ میلیارد تومان گردش مالی برای درک بهتر این رقم آن هم فقط در یک سال آن را مقایسه کنید با اختلاس

ما ایرانی‌ها و زباله‌های تهران

زندگی +

ریختن زباله در جوی‌ها یک مشکل فرهنگی است؛ چرا که آنقدر ناصحیح بودن این کار بدیهی به‌نظرمی‌رسد که نمی‌توان دلیلی منطقی برای آن پیدا کرد. بسیاری معتقدند ریشه این رفتار بدیهی را باید در خلیقات جامعه ایرانی جست‌وجو کنیم. مواردی که ما به آن شهره هستیم، این‌که نمی‌توانیم یک کار جمعی که منفعت عمومی دارد را انجام دهیم. در گفت‌وگوی مردم کوچه و بازار و همچنین در بسیاری از آثار شرق‌شناختی و ایران‌شناسی و حتی آثاری که خود ایرانی‌ها نوشته‌اند، گزاره‌هایی وجود دارد که در آنها درباره روحیات و خلیقات ایرانی‌ها حرف‌هایی زده‌شده است. مثلاً این‌که ایرانی‌ها زیاد دروغ می‌گویند، کم کار می‌کنند، دورویی در میان‌شان رواج دارد، احساسات‌شان بر خردورزی چیره می‌شود و فعالیت مشترک و گروهی در میان‌شان کم است؛ که البته همه این گزاره‌ها الزاماً درست نیست. مسعود فراستخواه، جامعه‌شناس در کتاب خواندنی «ما ایرانیان» به زمینه‌کاوی تاریخی و اجتماعی خلیقات ایرانی پرداخته است. در بخشی از این کتاب و وقتی به دسته‌بندی داده‌هایش از پرسش‌نامه تهیه شده برای جامعه‌آماری‌اش می‌پردازد، نکته جالبی وجود دارد. او از مخاطبانش پرسیده اگر بخواهیم از چند مشکل اصلی و محوری خلیقات ایرانی یاد کنیم، کدام را اصلی‌ترین و محوری‌ترین مشکل می‌دانید؟ پاسخ‌دهندگان نخست معتقد بودند مشکل خلیقات ما در پیوند زدن میان منافع فردی و عمومی است؛ افراد بیشتر گرایش دارند کلیم خود را از آب بیرون بکشند. پاسخ‌دهندگان این پرسش از میان هشت گزینه مرتبه اول را به همین مورد اختصاص دادند، یعنی آنها معتقدند بارزترین ویژگی جامعه ایرانی «ضعف کار جمعی و فعالیت مشترک گروهی» است.

آمارهای تولید زباله در تهران سال به سال تغییر می‌کند. گاه در میان گفت‌وگویی از یک مقام مسؤول می‌توان دریافت وضعیت چگونه است و گاه هم این آمار به‌طور رسمی منتشر می‌شود. کیومرث کلانتری، رئیس پیشین محیط‌زیست استان تهران سال گذشته اعلام کرده بود: «روزانه ۱۱ هزار تن پسماند عادی، ۶۱ هزار تن پسماند و نخاله ساختمانی و ۲۴۰۰ تن پسماند صنعتی در تهران تولید می‌شود.» این آمار جزئیات تفکیک شده عجیب دیگری هم دارد. به عنوان مثال محمدحسین بازگیر، رئیس پیشین محیط‌زیست شهر تهران گفته است: «سرانه تولید زباله در شهر تهران برای هر نفر حدود ۷۰۰ گرم در روز است در حالی که میانگین سرانه تولید زباله برای هر نفر در دنیا به‌طور میانگین حدود ۳۰۰ گرم است.» به این مفهوم که هر تهرانی بیش از دو برابر از استانداردهای جهانی تولید زباله دارد. البته این آمار خوشبینانه‌ای محسوب می‌شود چرا که مدتی پیش انجمن علمی اقتصاد شهری در گزارشی اعلام کرده بود تولید پسماند در ایران سه برابر استانداردهای جهانی و تولید زباله در تهران ده برابر استانداردهای جهانی است! از زبان رضا عبدلی، مدیرعامل سازمان جمع‌آوری و مدیریت پسماند شهر تهران آمار تولید روزانه زباله تهرانی‌ها سال ۱۳۹۶ بیش از ۹ هزار تن بوده و این آمار تا سال ۱۳۹۸ به ۸۰۰۰ تن رسیده است. او اعلام کرد: «روزانه ۵۸ هزار تن زباله در کشور تولید می‌شود که ۱۵ درصد از این میزان سهم پایتخت است.» تفکیک برخی از این آمارها همچنان داده‌های قابل‌توجهی به همراه دارد. به عنوان مثال هر فرد تهرانی به‌طور متوسط سالانه شش برابر وزن خود زباله تولید می‌کند. یا این آمار که نشان می‌دهد زباله تولید شده در شمال شهر تهران طبق مطالعات انجام شده حداقل دو برابر میانگین آن در سطح کشور و چهار برابر استاندارد جهانی است!

📊 طلای کثیف در جیب دلالتان

زباله‌ها در تهران روی دیگری هم دارد؛ رویی که آن را «طلای

info@amejamdaily.ir

روابط عمومی: ۲۲۲۲۱۴۷

#انرژی-هوشمند
امجد از تهران:

شبکه هوشمندسازی انرژی کشور که قرار بود هنگام حوادث طبیعی به صورت هوشمند قطع شود کماکان اجرایی نشده است، چرا؟

#آموزش-هزینه
صالحی از تهران:

با توجه به آموزش دانش‌آموزان از طریق فضای مجازی و گران بودن هزینه اینترنت، هر خانواده باید مبالغ زیادی را برای این کار اختصاص دهد و متأسفانه دولت هیچ کمکی به شهروندان نمی‌کند.

#متوفی-سرگردان
قنادی از تهران:

بیش از شش ماه است که برای تقسیم و تعیین تکلیف سهام عدالت مادر مرحوممان در دفاتر پیشخوان دولت و شرکت سپرده‌گذاری مرکزی سرگردان هستیم، چرا به این وضعیت رسیدگی نمی‌شود؟

#دلال-مشهد
شهروندی از مشهد:

دلالتان ارز در شهر مشهد و روبه‌روی شعب ارزی بانک ملی به‌راحتی و بدون مزاحم در حال خرید و فروش ارز هستند؛ این درحالی است که اعلام شده بود این افراد جمع‌آوری شده‌اند.

#تشکر-گندزایی
باقیان از تهران:

از شهرداری تهران و نیروهای بسیج مردمی بابت ضدغفونی کردن خودروها و در منازل کمال تشکر و قدردانی را دارم.

#انشعاب-دزدی
صالحی از تهران:

با وجود شکایت به سامانه ۱۳۷ شهرداری تهران نسبت به انشعاب دزدی و وانت‌بارهای میوه‌فروش در سی‌متری اول خیابان تکاوران شمالی واقع در محله هنگام، اقدامی از سوی شهرداری بابت جمع‌آوری این افراد صورت نگرفت، چرا؟

#تصاحب-پیاده‌رو
شیروزی از تهران:

پیاده‌روهای بلوار میرداماد به تصاحب خودروها درآمده است، هیچ‌کسی هم پاسخگو نیست.

جوابیه

در پی درج پيامی در روز شنبه مورخ ۱۳۹۹/۲/۲۰ با عنوان «کمبود نمازخانه در بوستان ولايت» مدیرعامل سازمان بوستان‌های فضای سبز شهر تهران با ارسال نامه‌ری اعلام کرد، با توجه به اتمام اجرای فاز اول احداث این بوستان در سال ۱۳۹۰ در طرح اولیه علاوه بر نمازخانه، یک باب مسجد با وسعت حدود ۲۵۰ مترمربع نیز احداث شده است.